

Balanç d'un equipament | Després de quasi un any de funcionament de Can Trona, l'equip de govern de l'Ajuntament de la Vall d'en Bas valora molt positivament el ressò popular i l'acceptació que ha tingut el nou Centre de Cultura i Natura. Era un edifici endegat per l'anterior govern municipal, que els actuals responsables se'l van trobar gairebé abandonat i sense tenir definits els usos que havia d'oferir. Redefinir l'edifici ha estat bàsic i tot un encert, com ho ratifica el temps de funcionament i la gran acceptació de la majoria d'activitats que s'hi fan, des de l'exposició permanent fins a les exposicions temporals o les activitats molt diverses relacionades tant amb la cultura com amb la natura, i on acudeixen no sols els basencs sinó també altres ciutadans de la comarca i de les comarques veïnes. Fa goig veure que els esforços dels responsables són valorats.

EL GIRONÈS

dani vivern

Tot enlaire | La cèntrica plaça Marquès de Camps, d'estètica invariable des dels anys cinquanta, ha estat de cap per avall per les obres del carril bici. Tanta fal·lera ciclista apunta al Sea Otter Europa, el festival més important del món de les dues rodes, i que surt de Califòrnia per primer cop en 25 anys per venir a Girona aquest juny. Portarà —diuen— 20.000 visitants. Els ciclistes nord-americans establerts a la ciutat segur que hi han tingut a veure. I amb l'esperit *Bienvenido Mister Marshall* que gastem, hem fet carrils bici a dojo aprofitant l'efemèride. Caldrà veure'n els efectes col·laterals.

També ha estat en l'aire el futur del Parc Científic i Tecnològic de la UdG, i la sort del Girona FC, que, un any més, promet. Les enlairades campanes de la catedral han hagut de passar pels jutjats, perquè alguns veïns es queixen dels tocs nocturns. Una altra mena de tocs nocturns —els que es fan als bars, pubs i borraqueries diverses de la ciu-

AJUNTAMENT DE GIRONA. CRDI [FONS EL PUNT AJU – JOAN SABATER BRUNET]

>> *El castell de Sant Miquel, conegut així malgrat no haver estat mai un castell, és una fita per als excursionistes i ciclistes.*

tat— també han generat queixes per la cridòria i incivisme d'alguns clients. «La primavera, la sang altera», sí. Però vista l'alteració de la *pax gerundensis* al llarg del calendari, caldrà pensar en d'altres causes. Pensar en solucions és tota una altra història. Per sort, el personal està prou d'humor per celebrar Carnaval amb disfresses fins i tot en els llocs de treball. Perquè a Girona sempre hem tingut un pessic d'eixelebrament, tot i la severitat magaldiana de les famílies més benpensants.

Castell compartit | Han calgut anys de judicis i decisions del Suprem per assignar oficialment el castell de Sant Miquel, meta d'excursionistes i ciclistes, a Girona o a Celrà. Finalment l'Ajuntament gironí ha pres exemple de Noruega. Aquest país està considerant regalar uns metres de territori a Finlàndia, que celebra el centenari de la seva independència, i així els finlandesos, escassos de muntanyes altes, tindrien un pic de 1.331 m dins de casa seva. A escala molt més petita, Girona ha modificat uns quants metres el límit municipal per tancar amistosament el litigi amb Celrà. El castell, per bé que és de titularitat privada, ara «és» de tots dos municipis. O, més ben dit, de la seva gent, com deia Marta Madrenas. És qüestió de parlar i cedir una mica. Almenys per aquests verals ho fem així. Com els nòrdics.

Castell enriquit | Volta per la xarxa un vídeo promocional del que s'anomenarà D'Or Museu, instal·lat al castell de Sant Julià de Ramis. Acollirà col·leccions permanents de joies —hi destaquen les creacions d'Elsa Peretti per a Tiffany & Co— i altres peces d'art, com escultures de Subirachs i pintures de gran format. La restauració del complex, que inclou un hotel de luxe, restaurants i amfiteatre, ha estat obra dels arquitectes Fuses i Viader. Tot d'alt nivell, que en diuen.

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Memòria històrica | Sempre ha estat necessària; però ara en temps de la *postveritat trumposa* és essencial. Així semblen entendre-ho des de l'Àrea de Serveis a les Persones de l'Ajuntament de Banyoles, que va endegar el curs passat el projecte «Memòria històrica i diàleg intergeneracional». Miquel Aguirre va coordinar els quatre centres de secundària comarcals per tal que, amb la col·laboració voluntària d'alguns professors i sota l'acompanyament d'historiadors locals, 67 alumnes

de tercer i quart d'ESO entrevistessin els seus avis o gent gran per tal de recollir vivències i experiències de l'època franquista. Dels 38 testimonis n'ha sortit un documental molt ben filmat i molt interessant que els alumnes dels instituts han pogut veure durant el mes de març; més endavant se'n faran sessions obertes a tothom. El responsable del documental és Xavier Pérez. També s'ha projectat el documental *El retratista*, d'Alberto Bougleux i Sergi Bernal, com a activitat paral·lela a l'exposició «Desenterrant el silenci. Antoni Benaiges, el mestre que va prometre el mar», i que va ser assassinat a Burgos i enterrat en una fossa comuna.

Èxits esportius | «Uncle! El geni neix o es fa?» I ara què s'empatolla aquest? «Ho dic per mirar d'entendre si els èxits esportius dels banyolins Esther Guerrero i els germans Cardona es deuen al fet que són bons de debò o que a Banyoles es doni tant suport a l'esport / se'l subvencioni tant?» I jo que li he de dir que s'equivoca de pregunta. El que importa és fixar-se en el treball constant, dur, en l'esforç de l'atleta Esther Guerrero, sisena en la final de l'europeu en pista coberta, i en els anys de dedicació dels germans Cardona, el petit dels quals, l'Oriol, s'ha proclamat campió del món promesa en la prova d'esprint, ha aconseguit la medalla de bronze en categoria sènior de la mateixa modalitat i ha estat plata promesa en la prova individual, a més de formar part de l'equip estatal que ha quedat tercer al Campionat del Món d'esquí de muntanya celebrat als Alps italians.

EL RIPOLLÈS

ramon alabau

El turisme | El Ripollès rebrà una subvenció de més de 2 milions d'euros, la meitat dels quals provenen dels fons FEDER, per dinamitzar la gestió turística. El projecte vol potenciar tres àmbits: el romànic, l'ecoturisme i la gastronomia. Representa aire fresc

ALBERTO-G-ROVI

>> *La vall de Núria, d'una riquesa natural i paisatgística única.*

per al desenvolupament econòmic de la zona, ja que darrerament hi ha una forta aposta pel sector terciari, que representa, segons paraules de l'actual president del Consell Comarcal del Ripollès, «el 58 per cent dels nostres ingressos del producte interior brut». Pel que fa a la destinació dels diners, i només a tall d'exemple, Setcases es convertirà en la porta del Parc Natural i oferirà un centre d'interpretació, Camprodon rehabilitarà les muralles del castell de Sant Nicolau i estrenarà il·luminació, Sant Joan reobrirà els jardins de Mirambet amb el propòsit de donar a conèixer la flora i la fauna del Ter, Ribes crearà la via ferrada al granòfir i incorporarà quinze rutes naturals, Campdevànol ubicarà a la font del Querol un centre d'educació ambiental anomenat La Porta a la Serralada de Montgrony per interpretar els espais naturals i Ripoll abocarà la inversió al Centre de Tecnificació Esportiva L'Avellaneda. Tanmateix, perquè la proposta tingui efecte cal l'esforç convençut de tots els implicats, l'acció conjunta. Fa uns anys ens va visitar el cuiner Carlos Arguiñano, el qual, veient la festassa on vam degustar un menú de 28 plats diferents fets pels cuiners de tota la comarca (evidentment amb unes porcions mínimes), va exclamar: «Ya nos podemos

espabilar los cocineros vascos; frente a este espíritu colectivo será muy difícil competir». Les aparences sovint enganyen i, no ho oblidem, una flor no farà mai primavera.

I la indústria? | Corprèn veure totes aquelles naus immenses on havia batregat la vida laboral, ara carcasses desmantellades, pura desolació. Tot això pertany al passat. L'actualitat ens porta a la diatriba entre els qui defensen la construcció del polígon de les Lloses, els qui s'oposen a la urbanització d'aquest paratge natural, els qui manifesten que ja tenen l'aval del poble, els qui voldrien sotmetre-ho al sedàs del carrer, els qui hi estan d'acord però volen limitar-ne l'impacte... Tensions, disputes, paraules.

I el comerç? | La millora de les comunicacions i la profusió de supermercats han anorreat la botiga de barri. I quan els propietaris es jubilin, qui els reemplaçarà? Són moltes les portes closes que truquen a la llinda de la memòria. Els caps de setmana la cosa s'anima: Ribes té el reclam de Núria, Camprodon rep nombrosos visitants, els llogarets fomenten la gastronomia i Ripoll només coneix al mercat dels dissabtes l'efervescència que hauria de gaudir tota una capital de comarca.